

HET CHINEESCHE KWARTIER.

Wat het nachtleven betreft hoeft Shanghai zeer zeker niet voor dat der groote steden onder te doen. Integendeel, alle denkbare en dure inrichtingen vindt men hier vertegenwoordigd. De dans- en gokgelegenheden — en in Shanghai wordt zwaar gedobbeld, evengoed door den Europeaan als door den Chinees — zijn met de meest geraffineerde luxe ingericht en het decorum wordt er streng gehandhaafd.

Probeer niet er in een colbertje te verschijnen. Men zal er u weliswaar niet weren, maar men wordt er, — ik zou haast zeggen „tastbaar” — met den nek aangezien. Ook hier weer de luxe van Oost en West vereenigd op die geraffineerde wijze, die onze fantasie, ondanks onszelf, de baan van den langen afstand opjaagt en er ongekende perspectieven doet ontdekken.

Wie een studie maakt van de psyche der Oostersche volken en den invloed van den

Westerling op hun mentaliteit en omgekeerd, verzuime vooral een bezoek aan deze inrichtingen niet. Hij zal er een rijkdom aan materiaal vinden, die zich nergens welsprekender uit en die hij wellicht elders tevergeefs zoeken zal. Niet zelden komen hier brokjes bloot van de groote wisselwerking der factoren, die in het Oosten steeds onder de oppervlakte woelen en die de rechtstreeksche aanleiding vormen tot wat zich op zekeren dag als feit realiseert.

Aan restaurants is verder in Shanghai geen gebrek. Wie zijn gehemelte te gast wil laten gaan, brenge eens een bezoek aan de exquisite Chineesche eethuizen, waarvan elk hotel u de adressen kan verschaffen. Dan zijn er ook nog de Japansche en Italiaansche restaurants, die zeer in trek zijn en zeer zeker moet geen vreemdeling Shanghai bezocht hebben zonder een bezoek te hebben gebracht aan een Chineesch theater. Want dat zou een onoverkomelijker fout zijn dan te Rome te zijn geweest zonder den Paus te hebben gezien.

wit veld. Men ziet deze vlag op Zon- en feestdagen fier haar emblemen doen schitteren op haar eigen hoogen mast op de Bund.

Toont Shanghai in zijn havenbeeld en zakenbedrijvigheid overdag al een film, die menige Europeesche stad haar benijden zou, 's avonds als de zon een rustplaatsje gaat zoeken diep in het achterland, ver van de nuchtere Europeesche kubistische efficiency, dan kan een ieder voor wien in het rumoerige zakenleven de rosige tinten der romantiek niet zijn verdoft, zoowel aan de „Bund” als in het centrum zijn hart ophalen aan die heel uitzonderlijke poezie, die welhaast iedere Oostersche stad kenmerkt; een poezie, die ieder, die er eenigszins voor ontvankelijk is, voelen moet en welke uiteraard bezwaarlijk onder woorden te brengen is. In het Oosten verliest overal de „daad” haar afschrikwekkende nuchterheid; hier heeft zij overal een zekere symboliek, een aesthetisch inzicht, die het Noorden niet kent. Tegen den avond sluit overal in het Oosten zich voor den Westerling een horizon af, waartegen zelfs zijn psychische energie niets vermag, en noopt hem tot een concentratie, welke die weldoende harmonie en evenwicht brengen, waarvan weinigen de oorzaken vermogen na te speuren. Een uurtje „twilight” aan de Bund, als de Chineesche junks zich als violette silhouetten afteekenen tegen het scheidende licht aan den horizon, groeit vaak uit tot een sprookje van bouwende fantasie, waarin de oude sagen en legenden zich als een prisma van stemmingsfacetten naar de oppervlakte wringen. Daar worden oogenschijnlijk kleurloze plekjes pittoresk door den zonnestraal onzer verbeelding: daar hullen lang vergeten sagen zich opnieuw in het rijke coloriet onzer herinnering en glijden langs ons heen in die welhaast tastbare werkelijkheid, welke slechts in het Oosten mogelijk is.

Dat sprookje zet zich voort als de nacht over de stad daalt en de groote warenhuizen zich in een feeëriek licht hullen. De Chineesche straten overdag zijn met hun reclame-uthangborden een artistiek genot waar het oog met welgevallen op rust, voor den nacht heeft de Chinees op even fijngevoelde wijze de oplossing gevonden van het door het Westen, door al te groote nuchterheid en hang naar efficiency, op vaak grove wijze opgeloste reclamevraagstuk en hult zijn ultra-moderne warenhuizen in de antieke kleuren van zijn artistiek testament. Een wandeling langs Nanking-road, als de groote Wing-on warenhuizen hun lichten hebben ontstoken en hun torens zich als vurige guirlandes tegen het zwart van den nacht afteekenen, is vaak een openbaring. Dan neemt het opgewekte leven in de groote hotels een aanvang. Palace aan den hoek van Nanking-Road en Bund is een verzamelplaats van de „Shopping-Ladies”. In het zeer chique, ik zou haast zeggen onovertroffen Astor-house, waar men de luxe van Azië, Europa en Amerika gecombineerd vindt en dat zijns gelijke wellicht op de wereld niet heeft, beginnen de tea's en afternoon-dances in een feeëriek verlichte rotonde, waar het orkest huist in een reusachtige, artistiek gedecoreerde oesterschelp. De hal van dit hotel is wereldberoemd en heeft in vele verhalen van vooraanstaande auteurs een rol gespeeld. Het is de meest cosmopolitische plek ter wereld. In 1924 opende ook het schitterende Majestic Hotel aan den Bubblingwell Road zijn deuren. Dit is Shanghai's meest luxueuze hotel, waar zelfs de meest verwende reiziger zijn eischen bevredigd ziet.

OVERZICHT van het zakenkwartier de Bund.

